

БИР КУНДАГИ ЧОЙ УСТИДА

Сиз «Ўзбекистонда хизмат кўрсатган артист» Мукамбар Раҳимовани ҳеч қачон кўрмаган бўлишингиз, унинг кинода ва телеспектаклларда яратган образи ёдингизда қолмаслиги мумкин. Аммо унинг турли қиёфада товланувчи ўқтам овозини ҳеч бўлмаганда бирор марта эшитганингизни инкор этолмайсиз. Бунинг учун машҳур озарбайжонча «Қайнона» ва Элдор Рязоновнинг «Ишдаги ишқ» кинофильмлари қаҳрамонлари-қайнона билан директорни эслашингиз киёфа. Дубляж жараёнида уларга Раҳимова қойилмақом қилиб овоз берган.

— Мукамбар опа, овоз беришдан кўра роль этган овозроқ дейингиз. Сиз эса, болаликдан бу маҳалқатлаи касб билан шуғуллана бошлагансиз. Ўша тунда олми овози кеманга бўлса керак?

— Ота-онамнинг 11 нафар фарзандидан уч нафаримиз (мен ва икки укам) яшб қолганмиз. Шунинг учун ёшлардан эркароқ ва тангироқ эдим. Нуқул ўил болалар билан ўйнаиб, қизлар билан чиқиб-оқилмасдим. Фарзандлари ўлавериб юрак олдириб қўйган ота-онам меннинг шифокор бўлишимни хоҳларди. Менинг эса ҳарбий хизматчи, ҳуқуқшунос ёки ўқувчи бўлишим керакди. Кейинчалик Островский номидаги пионерлар уйининг мен қатнашмаган бирора тўрағи қолмаган. Фельдшматга ўхшаб, тутилганда ишларим қўйилган ҳам қизик бўлган экан: Мавлуда, Рах, Раъно, Мавжуда ва няхот Мукамбар.

1949 йилнинг октябрларида онам отамнинг гимнастёркасини билмасдан чўнтағидан партбилет билан ювиб қўйган. Ушанда хотининг ўқимаган, устига устак кулоқ эганидан экан, нега тарбия бермагансан, деб отамни икки йил уй қамоғига ҳукм этишган. Демократияни, анча-мунча қийинчилик қўйиб ўстанган учун, дубляжнинг захматига чиқган бўлсам керак.

Отам Ҳамза театрининг кўпгина санъаткорлари билан ўртоқ бўлиб, улар уйимизга

тез-тез келиб туришарди. Бир кун илмамандир хафа бўлиб, тошайна олдида ёлгондан йилгаб ўтирувдим, Луффула Нарзулаев келиб қолди ва меннинг ахлоқимни кўриб, «қизинг артист бўлади», деди. Отам унга ниятнинг курсин, руҳсат беришди. Чунки дубляж трамвай ҳаракати тингандан сўнг тунги 12 да бошланиб, тонггача давом этарди-да. Орада Йулдош Азамовнинг «Уфқ оша» фильмида Қундуз ролида чиқдим. Вақт ўтиб борарди. Киносту-

чиққанымиздан сўнг кимнинг кимга овоз бериши бадий кенгашда бамаслаҳат ҳал этиларди. Чунки бир-биримизнинг нимага қодирлигимизни яхши билардик-да.

— Овоз бериш санъатини ни-

ридан-сиригача ўргатган устоизлик ким?

— Дубляж режиссёрлари Бүри Ҳайдаров, Собир Искандаров, Собит Саидов, Илёс Ёқубов, Софья Имонқуллова, Қобил Холиқовдан кўп нарса ўргандим. Айниқса, бетакор санъаткор марҳум Ҳамза Умаровдан мингнатворман. Хатто у бир кун асабийлашганидан «Одам бўлсанми, йўқми?» деб тиракчи ҳам тушириб қолганди.

— Кейинчалик, адибамасан, дубляж режиссёри бўлиб ҳам ишладингиз шеклиди.

— Овоз бериш жараёнида режиссёрлик ҳам қизиқиб қолдим. Буни Қолдир Мирмуҳамедовга айтганим, режиссёр бўлиш учун аввало ҳужжат керак, қолаверса, сендан бошқалар ҳам юришибди-ку, деди. Шу гап жонимдан ўтиб кетди-ю, ишни ташлаб, икки нафар ёш фарзандим борлигига ҳам қарамасдан 1972 йил яна санъат институтининг режиссёрлик факультетига ўқишга

Мукамбар Раҳимова Юзма-юз ЭКРАН ОРТИДАГИ ТАНИШ ОВОЗ

кирдим. Битирганимдан сўнг ролпа-роса ўн йил сарсон қилишди. Бахтимага киностудия Шухрат Аббосов директор бўлиб келди-ю, мени режиссёрликка ўтказди, 200 дан ортиқ фильмга режиссёрлик қилдим.

— «Ўзбекистонда хизмат кўрсатган артист» уювининг пенсияга чиққангиздан сўнг беришгани ростими?

— Ҳечдан кўра кеч бўлса ҳам... қабилди бўлди-да.

— Дубляжнинг бутунги ахлоқи қандай?

— Ростини айтсам, дубляж санъати мактаби йўқ бўлиб кетяпти. Илгари Ўзбекистон 15 та республикани фильм оларди. Шунинг учун ҳам кейинги 30-35 йил ичда у дубляж бўйича солиқ СССР давлатлари ўртасида биринчи ўринни эгаллаб келган. Бир йилда 65-70 фильмга овоз берилган. Ўзбек тилига давлат мақоми берилган бутунги кунда четдан 5-6 тача фильм олинган, холос. У ҳам бўлса Ҳиндистон ва Покистонда ишланган бўлиб, фильмнинг барча қаҳрамонлари 2-3 нафар санъаткор овоз бермоқда. Чунки маблаг етишмайди. «Ўзбекистон» ДАК раиси Т. Юнусов шу кунларда дубляж ишени қайтадан жонлантириш учун елиб-югуриб юрибди. Зора ўзгариш бўлиб қолса.

Узим эса вицефильмларда, «Оқшом эртақлар»да чиқиб турирман. Ҳар йили Истиқлол байрами кунда овозим Мустақиллик майдони узра таралади: эрк ва хурлиқни тараннум этувчи шеърлар ўқийман. Бунинг учун ижодкор қадрини билдирган режиссёр Рустам Ҳамидовга меҳрим бандим. Ижоддан бўш пайтларимда рўзгор ташвишлари ва Шайхонтоқтур туманидаги «Янги Қамолон» маҳалласи вақтин-қизлар кенетиши раиси ва-ляфасини бақариб, бёли юмшлар билан банд бўлман.

«Халқ сўзи» мухбири Гүлҳера ЙУЛДОШЕВА сўхбатлади.

Келин тушиди аравадан поёндоз сол, мулоийм, Момоларини руҳларини шод этипти Гүлоийм.

Дуога қўл очсалар қадим-қўшна минорлар, Қўша-қўша фарзандларни бериш сизга Худойим.

ТАБАҚКУР ГҮЛШАНИ

Мевага мағз бўлса бўлур пўст ҳам, Кимсага ҳам душман зарур, дўст ҳам.

АЛИШЕР НАВОЙЙ.

Дўст-ла сўзлашсанг ҳам бўлгил эҳтиёт Душман қулоғига етишмасин, бок Девор ичра ҳар не десанг хушёр бўл, Девор орқасида бўлмасин қулоқ СЎЛДИЙ.

Икки хил одамдан қўрқиб керак: биринчиси — ёвуз душман, иккинчиси эса маккор дўст.

ҚОБУС.

Сергап бўлма, негаки, сергаплик шундай боп Бўшлиққа ўхшайдики, унда қоққиланган тошлар ҳам кўп.

АБУЛ ФАРОЖ.

Кимки давлатингга дўст бўлса агар, Билгил, у дўст эмас, душмандан баттар.

А. ШУКУР.

ИБН СИНО ДЕЙДИКИ...

НИЛУФАР

... Уруғи ва идиси яра-лар учун фойдалидир. И-диси ичқиса ёки қуноқ сур-тма қилнса, талоқ иши-ларда фойда беради. Унинг уруғлари эса ҳар соҳада шунчали қўлидир-ки, ҳатто ҳайв қони кети-шини тўхтатиб қўй-ди.

Идиси сув билан (қў-шиб) доғни йўқотиш учун қўйилади. Шеро биғнал ва зотилажамма қарши даволади.

Халқ табибатидаги нилуфар гулдан тайёр-ланган дамлама сурси сифатида уйқусизлик, шунингдек, илдиздан тайёр-ланган дамламани қанд билан аралаштириб ич кетишида иччилди. И-дизюя дамламаси яна бузрак касаллигида сий-дик хайдоғчи дори сифатида ишлатилади.

Нилуфар, бинафша гу-лдан ҳамда бодирғ ва отқулоқ уруғидан 8 грам-дан олиб, унга янтоқ шакардан 40 грамдан қўшиб аралаштирилади ва сув қўйиб, қўйм ҳолага келгунча қайнатилади. Бу қиймдан қовуқ бўша-ишда ҳар қуш 1 чой қо-шиқдан ейилса, яхши даво бўлади.

РҮЯН

... Сирка билан қўшиб темиротқиларга қўй-ла, тугатади. Териди ҳар қандай изларни кет-казади.

... Жисари, талоқни тозалайди ва улардаги тўқилмаларни очади; бу унинг хусусиятидир.

Сийдикни кучли рави-и-да хайдади, ҳатто қон сийдиради: уни ичган киши қуноқ ҳаммомга тушиши керак. Шоҳлари барлари билан бирга са-зандлар чаққинга фой-да қилади.

Ҳуш, идидидан тайёр-ланган қайнатма ёки дамлама бузрак ва ўт йўлларидаги тошларни туширишида, подогра касаллигини доволанда ва сийдик хайдоғчи дори сифатида ишлатилади. Асал қўйилган идиз қай-натмасини эҳти пасай-анда, сарик касаллигида ва сийдик хайдоғчи дори сифатида ичлади.

КЕЛИНГ ТИЛИМИЗНИ ҚАНБАТ ОЛАЙДИК

МАКОЛЛАР ИЗОДИ

ТОҒИ БАЛАЙД ДЕМА, ТАЛАБ ҚИЛСАНГ ЧИҚАРСАН, ЕБИН КУЧАН ДЕМА, ҒАЙРАТ ҚИЛСАНГ ЙИҚАРСАН

Ота-боболар бу ва бу каби кўпгина маколларда она-тупроқни душман ёғни остида топтамаслик, ёвга қарши шафқасиз кураш олиб бориш, ундан асло қўрқмаслик, юртинг даҳ-сизлиги, ооздлиги ва мустикаллигини таъминлаш, бу олижаноб йўлда ҳатто жонинг ҳам аямаслик-ка даяват этганлар; «Юр-тинг кўри, элинг ўсар, қўрмасанг, унинг тўзар»; «Ватанга фалокат — ўзинг га ҳлоқат»; «Она юртинг омон бўлса, ранг-рўйинг сомон бўлмас»; «Тушга ни-малар кирмас, душман ни-малар демас» (бу билан: «Тушга ҳар нарса кирган-дек, душман ҳам «ундоқ қиролидорман-бундоқ қило-дурман» деб, оғизга келга-нини вадирвайверши. Сен бундан чўчима, жангга қўрқмасдан кирар», деб даида берганлар); «Душ-маннинг рағоси — эшакнинг салвоси» (эшакнинг салвоси бошқа молларнинг салвосига нисбатан осонгина битиди); Мажмур макол билан «Душманнинг кўтариб келаетган рағоси — эшакнинг салвосидай аҳамиятини, арамаган бир нарса, қурқмай, мардонавур ҳаракат қилсанг, уни даф этиш — ҳеч гап эмас», деган маънода жангчилар-га даида берганлар. «Йиртқочни уюсида ян»; «Эл нима бўлса, сен ҳам шу» «Тортишган эр, тор-тишмаган — қора ер».

Сочи буткул тўқилиб кетган одам наришонхотирлик билан сартарошхо-нага киритпти.

— Сочимни олиб қўйсангиз. Лекин эҳтиёт бўлинг, ша-моллабман шеклиди, йўталиман.

— Майли, ундай бўлса, шаянганизни ечмай ўтира қолинг.

— Утган ҳафта хотинимнинг кўзига қум зарраси тушган эди. Уни олиш учун докторга уч доллар тўлаша тўғри келди.

— Э, ҳеч гап эмас экан. Утган ҳафта менинг хотинимнинг кўзига пальто тушди. Уни олиш учун юз дол-лар тўлашага тўғри келди.

— Бугун анча ёш, руҳингиз бардам кўрунади, — депти врач ўз беморига.

— Мен сиз берган шишадаги дори қоғозига қараб иш тутдим.

— Нима қилдин-гиз?

— Шиша озгини очмай, ёпиқ ҳолда сақладим.

— Эҳтиётсизлик қил-дингиз, — дея ҳай-доғчи йўловчига таъиб бермоқда.

— Мен ўн йилдан бери ҳайдоғчилик қила-ман, ҳозиргача бирон марта ҳам бунақа ҳодисага дуч кел-ганим йўқ.

— Мен ҳам кеча тугилган гўдак эмасман! — деб эътироз бидиради йўловчи.

— Эллик йилдан бери пиёда юраман.

Бир куфр талға

Ўзбек тансиқ таомлари

ПАРАМАЧ

Парамач (анжир гўмани)нинг хамирига қатиқ, туҳум солиб қораси ва уни ўраб қўйиб оширасиз. Сунгра оширилган хамирдан 20-30 граммли зувалалар ясаб, қалинлиги 3-4 мил-лиметрни жилдил ёясиз. Хамир жилдинг ўрта-сига қўйма солиб чеккаларини буриштириб тутасиз. Хамир жилдин шундай тунтиш керак-ки, парамачнинг ўртасида қўйма қўриниб ту-радиган тангадек жойи очиб қолсин. Ана шун-дай тайёрланган парамачларни товага қўйиб сариебда пиширасиз. Қўзиган ёқда аввало па-рамачнинг тешикли томонини кўзисиз, қизар-ган тўнгарасиз-да, орқаси ҳам сингиб пиш-гунча прамачнинг ўртасига қошиқда ёг томи-либ турасиз.

Қўйма учун ёғлиқ қўй гўштини майда қилиб чопиб пиёз, туз ва мурч билан аралаш-тирасиз. Тайёр парамачни дастурхонга тортишга бетига учун сиркаси сепасиз.

Парамачнинг ҳамри учун: 1 килограмм ун, 2 стакан қатиқ, 1 дона туҳум, 2 чой қошиғида туз ишлатилади. Қўйма учун: гўшт, 3-4 бош пиёз, талаба кўра туз ва мурч кетди. Қову-риш учун 200 грамм сариеғ, бетига сепиш учун 1 ош қошиғида сирка керак бўлади.

ЗАРДОЛУ ВА...

250 грамм унга 50 грамм қандула, қирғичда қирилган 100 грамм сариеғ, 1 дона туҳум ва сирка (укус) да сўндирилган 1 чой қошиқ ис-темом соласи солиб аралаштирилади. Тайёр хам музлаткида бир соатча тургач, олиб, қалинлиги 1 сантиметр бўлган қаттароқ ҳаж-мада қулча ясалди ва ёлғаниб ун сепилган махсус идишга (диаметри 26 сантиметр) жой-ланади. Бу қулчани пишириш қўйилганча: идишга солинган хамирнинг четлари чимдиб қўйилади, устидан ялтироқ чой қоғози қўйилади (қўймалиги учун), қоғозга билан 180 даража иссиқлиқдаги газ печила 15 дақиқа да-вомда пиширилади. Сунгра оловни ўчириб, қулча устидаги қоғоз ва нухат олиб қўйилади. Қулча юзига сурилган кремни шундай таёрлаш: 1/8 литр сут қайнаш даражасига келтирилади, 3 дона туҳум сариеғ, 30 грамм шакар, 50 грамм юмшатилаган сариеғ, 75 грамм ун 1 қўти вандин қўйиб, қошиқда эзиб аралаштирилади. Устидан зардолу ичимлиги (ёки арок аралаштирилган мewa шарбати) қўйлади.

Яхши пишган, аммо эзилмаган зардолулар-ни (750 гр) иккита бўлиб данаги оқиб ташла-нади. Тайёрлаб қўйилган кремни қулча юзига суртиб, устидан зардолу биқакларини териб чиқамиз. Торт 180 даража иссиқлиқдаги газ пе-чида 40 дақиқа давомда пишириб олинади. Тайёр бўлгач, юзига шакар сепилади.

ХЕВАНИНГ 2500 ЙИЛЛИГИГА

НОМАРДА ЯШИРИНГАН ТАРИХ

Хевода машҳур бир ҳаҳмом бор. Анушоҳ ҳаммоми. Бирок қиммат сўрасангиз уни «Анушоҳ ҳаммо-ми» дейди. Эри қилин номи билан атайдиган ҳаммомнинг яна номида Уғартириб айтилгани ҳам шуро мафқурасининг маҳаллий аҳолини қилин билмас тақдирини енесати ятажаслар.

Анушоҳ ким бўлган? Милу-м-ки, бу шахс Хева хони Абдулзийнинг ўғлидир. Абдул-зийнинг тарихчи эканлигини ҳисоб-га олиб, ушунга нима учун «Анушоҳ» деб ном берилганини тушуниши-ниг унинг қайи эмас. Абдулзийнинг «Шажара турк» ва «Шажара тароқима» номи тарихчи асарларида турк ва туркманларнинг келиб чиқиш тарихини ўз даври туркун-назарини талқин қилган. Бирок иккитари ўлига «Анушоҳ» деб ном қўйилганини, бу сўзнинг ма-носини тушунириб бермайди.

Иланишларимиздан шунини аниқлашдики, «Анушоҳ» — паҳлавийча «янушоҳ», форсча «ўлка руҳ» деган-дир.

Анушоҳ урмилар дунёсининг мангу ҳаракати тимсолидир. Сиевушлар сулоласинин давом қилдирамчи бўлган хоришмилар, 1231) деб тарих асарларида мангу биттайдир. Сунти Хорамшоҳ Алоудин Мухаммад ибн Текеш ҳам ўз устига сулолаинин боши бўлиши эҳт — Анушоҳнинг туркларин исми-ни қўяди. Чунки дунёдаги Хорам-шоҳ билан сунти Хорамшоҳнинг вақт жўнатиш 100 йил ақриб туралди. Сосонийлардан бўлиши Хисрав I нинг лақаби ҳам аслида Анушоҳ-дир.

Абулзийнинг эса ана шу сўзнинг моҳирини билмаслиги мум-кин эмас эди. Олдид, ҳаммаси турк-чадиги бўлиб бу сўзга ихох бериб ўтиришни ортинга, деб билган бўлса керак. Эҳтимол, унинг даврида ихох ҳоҳат бўлмайдир.

Шу жойда яна бир Хорамшоҳ — Отсизга ҳам ихох бериб ўтилик. Адиб Собир Термизийни Амуларга чўктириб юборган бу даҳшатли шохнинг исми жисмига жула мос-дир. Бекорда Термизий Суттон Са-жар билан Отсиз ўртасида бўлган курашининг қурбони бўлди, Отсиз уни жоусулликда айбонди ва шу тарихи жаҳонлиди. Отсиз — Қуббидин Хо-рамшоҳ ўзининг лақабидир. Ота-сидан сўнг тахти эгаллаб бу зот 30 йилга яқин теварақ-атрофга даҳшат совиб турган. Марини (1141 й.). Нишоҳуни (1142 й.), Бах ва Хатлонини (1153 й.) Хоразмга қўшиб олган ҳам шу зот. У ҳатто Тошкентни ҳам ери билан яқсон қил-ган.

«Отсиз» лақаби унга ана шу даҳшатли қорилари оқибатидида тақдирли бўлиб ажабмас. Бёлиби би-ронлар уни иғеда юрган, оти бўлмаган, деб жула янгилашлар, Отсиз — Фарбий Сийёр таварих-ларида йвуз рўзгор. У оқибатдаги ёлға йўловчилар олдига берайбат дароҳот ёки улкан олов бўлиб қад ростла-ган. Олдига, ёмон бўлиб қад ростла-ган, ажинларин оти билан ақил-дан қўққандир. Ақсалар, тилга оғ-салар, қарнисида пайдо бўлишгаж «Оти ўсино», «Оти бо-шини есино», дегин қаринлар ҳам ана шу ёвуз рух талсирлар юзга келган.

Яна бир обидининг номинини ҳаққиди. Бу «Учалвие» мақбарасидир. Бунинг ҳам қандай Исом пеш-вари билан боғлиқдир. Ақсалар, уи ақилни «уч, ақил» десаилар тўғри қилин, янаи учалвие, учиб кета-дилар.

Номларнинг ташқи маънолари-га қараб, моҳирини гализ талқин қилдиш минорларнинг ихохла ҳам учрайди. Айниқса, Катта минор туркисида киши илломийлапни ри-воятларини эшитиб, беозр бўлиб кетди. Эмишки, уста минорини чала қилдириб, қанот жасб, учиб кетганини. Шундай қурғили, ба-доят ҳукмдорлар битга устига зор-мида? Истеваилар, битга уста қочса ёки ўлса, минорини битканиш учун дунёнинг нариги бурчидиши бўлса ҳам уста топар эди подшоҳлар. Ас-лида, уста қочмаган ё ўлиги эмас, балки шу минорини қуришни бу-юрган Мухаммад Амингон вифот этиб қолди (1855 йил)...

Хуллас, тарихимизни ўрганиш турни йўналишда берилган кўп-гина илтижоани берди.

Мухаммад ЁҚУБ.

МУАССИСЛАР: Ўзбекистон Республикаси Олий Мажлиси Кенгаши ва Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамаси

Бош муҳаррир: Анвар ЖҲУРАБОВ.

БЎЛИМЛАР: Парламент 33-57-34; Хатлар 33-07-48; Марос ва қадринлар 36-29-89; Қийлоқ хўжаси 36-07-94; Ўқитиш ва таълим 36-36-65; Маълумот 36-35-60; Тузил муҳарририят 33-10-28; Ўқитилар 36-09-25, Вахшёр-33-10-60

• МАНЗИЛИМИЗ: 700000, ГСП, Тошкент шаҳри, Матбуотчилар кўчаси, 19-уй.

Навбатчи муҳаррир — Ҳ. Сатторов, Навбатчи — Ш. Каримов, Муасхўҳ — Ш. Режапов.